EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

الفتنة في اللباس

al-Fitnah fī al-Libās

ISPITA ÎMBRĂCĂMINTEI

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq al-Badr

Ispita îmbrăcămintei

الفتنة في اللباس

al-Fitnah fī al-Libās

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: الفتنة في اللباس
Ediția I
Text arab coranic: Tanzil Project, text Uthmani v1.1, © 2007–2026, CC BY 3.0 · https://tanzil.net.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, al-Fitnah fī al-Libās, pliant în limba arabă.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Ispita îmbrăcămintei

بسم الله الرحمن الرحيم

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Printre marile binefaceri ale lui Allah pentru robii Săi se numără îmbrăcămintea, cu numeroasele sale feluri și sortimente. Amintind această binefacere, Allah Preaînaltul spune:

﴿وَٱللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنۢ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّن جُلُودِ
ٱلْأَنْعَـٰمِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ
أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَآ أَثَـٰثًا وَمَتَـٰعًا إِلَىٰ حِينٍ وَٱللَّهُ
جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَـٰلًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ ٱلْجِبَالِ أَكْنَـٰنًا
وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَٰبِيلَ تَقِيكُمُ ٱلْحَرَّ وَسَرَٰبِيلَ تَقِيكُم بَأْسَكُمْ ۚ
كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُۥ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا

عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ٱلْمُبِينُ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُنكِرُونَهَا
وَأَكْثَرُهُمُ ٱلْكَٰفِرُونَ﴿

Allah v-a făcut din casele voastre un loc de odihnă și v-a făcut din pieile vitelor locuințe pe care le purtați cu ușurință în ziua plecării și în ziua poposirii voastre; iar din lâna, blana și părul lor, lucruri de folosință și bunuri de care vă bucurați până la un timp. Allah v-a făcut umbră din cele pe care le-a creat și v-a făcut adăposturi în munți. V-a făcut veșminte care vă apără de arșiță și veșminte care vă apără în lupta voastră. Astfel Își desăvârșește binefacerea asupra voastră, pentru ca voi să vă supuneți. Dacă ei se întorc, datoria ta este numai transmiterea limpede. Ei recunosc binefacerea lui Allah, apoi o tăgăduiesc, iar cei mai mulți dintre ei sunt nerecunoscători.

Coran, al-Naḥl 16:80–83

În aceste mărețe versete, Cel Slăvit și Preaînalt le-a arătat robilor Săi binefacerea de a le fi dat veșminte: cămăși și alte haine din bumbac, in și lână, prin care se feresc de arșiță și de frig, cu care se împodobesc și își acoperă părțile intime.

Fără îndoială, îmbrăcămintea este o mare binefacere și un dar însemnat. Robul credincios al lui Allah are datoria să Îi mulțumească pentru ea, să o folosească în ascultarea de Allah, pentru a-I dobândi mulțumirea și pentru ceea ce îl apropie de El. Totodată, trebuie să se păzească foarte mult de încălcarea poruncii lui Allah în privința felului îmbrăcămintei, a naturii ei, a condițiilor, a regulilor și a bunelor purtări cu care a venit Legea.

Musulmanul să se păzească, în această privință, de viclenia lui Satan, de uneltirile și de căile sale ascunse, prin care îl îndepărtează pe om de adevăr și îl face să cadă în felurite abateri. Allah Preaînaltul a arătat că dușmănia lui Satan față de om în această privință este veche, nicidecum nouă. Cel Slăvit a amintit în Coran cum i-a amăgit pe cei doi părinți și le-a șoptit pentru a le dezvălui ceea ce le fusese ascuns din părțile intime. S-a strecurat la ei pe o cale ascunsă, li s-a înfățișat asemenea unui sfătuitor sincer și demn de încredere, le-a jurat și i-a ademenit prin înșelare: i-a coborât de la rangul lor înalt, departe de păcate și de nesupunere, la căderea în acestea. Allah Preaînaltul spune:

﴿وَيَٰٓـَٔادَمُ ٱسۡكُنۡ أَنتَ وَزَوۡجُكَ ٱلۡجَنَّةَ فَكُلَا مِنۡ حَيۡثُ
شِئۡتُمَا وَلَا تَقۡرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ
فَوَسۡوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيۡطَٰنُ لِيُبۡدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنۡهُمَا مِن
سَوۡءَٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنۡ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن
تَكُونَا مَلَكَيۡنِ أَوۡ تَكُونَا مِنَ ٱلۡخَٰلِدِينَ وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ
ٱلنَّٰصِحِينَ فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٖۚ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتۡ لَهُمَا
سَوۡءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخۡصِفَانِ عَلَيۡهِمَا مِن وَرَقِ ٱلۡجَنَّةِۖ وَنَادَىٰهُمَا
رَبُّهُمَآ أَلَمۡ أَنۡهَكُمَا عَن تِلۡكُمَا ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيۡطَٰنَ

لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا
وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ﴾

O, Adam, locuiește tu și soția ta în Rai! Mâncați de oriunde voiți, dar nu vă apropiați de acest pom, ca să nu ajungeți dintre cei nedrepți! Satan le-a șoptit, pentru a le dezvălui ceea ce le fusese ascuns din părțile intime, și le-a spus: „Domnul vostru v-a oprit de la acest pom numai ca să nu deveniți îngeri sau să nu fiți dintre cei nemuritori.” Și le-a jurat: „Eu sunt pentru voi dintre sfătuitorii sinceri.” Astfel i-a ademenit prin înșelare. Când au gustat din pom, li s-au arătat părțile intime și au început să prindă deasupra lor frunze din Rai. Domnul lor i-a chemat: „Oare nu v-am oprit de la acel pom și nu v-am spus că Satan vă este un dușman vădit?” Ei au spus: „Doamne, ne-am nedreptățit pe noi înșine! Dacă nu ne ierți și nu Te înduri de noi, vom fi cu siguranță dintre cei pierduți.”

Coran, al-Aʿrāf 7:19–23

Allah i-a cuprins cu îndurarea Sa, le-a dăruit iertarea Sa și le-a iertat aceasta, după cum a spus Cel Slăvit:

﴿وَعَصَىٰٓ ءَادَمُ رَبَّهُۥ فَغَوَىٰ ثُمَّ ٱجْتَبَٰهُ رَبُّهُۥ فَتَابَ
عَلَيْهِ وَهَدَىٰ﴾

Adam nu L-a ascultat pe Domnul său și s-a abătut. Apoi Domnul său l-a ales, i-a primit căința și l-a călăuzit.

Coran, Ṭā Hā 20:121–122 (fragment)

Însă Iblīs își continuă nedreptatea, fără să renunțe la nesupunerea sa, dornic peste măsură să-i rătăcească pe urmași, așa cum i-a rătăcit pe cei doi părinți. De aceea, în acest pasaj nobil, cuvântul s-a îndreptat către urmași, pentru a-i preveni împotriva acestui amăgitor și pentru a-i avertiza să nu îi ispitească prin șoapte, asemenea celor doi părinți. Allah Preaînaltul spune:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدۡ أَنزَلۡنَا عَلَيۡكُمۡ لِبَاسٗا يُوَٰرِي سَوۡءَٰتِكُمۡ وَرِيشٗاۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقۡوَىٰ ذَٰلِكَ خَيۡرٞۚ ذَٰلِكَ مِنۡ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمۡ يَذَّكَّرُونَ﴾

O, fii ai lui Adam! V-am dăruit veșminte care să vă acopere părțile intime și să vă împodobească, însă veșmântul evlaviei este mai bun. Acestea sunt dintre semnele lui Allah, pentru ca ei să ia aminte.

Coran, al-Aʿrāf 7:26

Cel Slăvit le-a amintit astfel binefacerea de a le fi dăruit atât un veșmânt lăuntric, cât și unul exterior. Veșmântul lăuntric este evlavia față de Allah: ea rămâne alături de rob, nu se învechește și nu piere atât timp cât el o păstrează și este o podoabă a inimii și a sufletului. Veșmântul exterior este cel prin care musulmanul își acoperă părțile intime și cu care se împodobește înaintea oamenilor.

Dacă omul își pierde veșmântul exterior sau îl scoate, i se descoperă părțile intime. Aceasta arată că dezgolirea lor este un lucru grav, respins de firea sănătoasă. De aceea au fost numite, în limba arabă, saw'ah: dezvăluirea lor îi face rău și îl rușinează pe cel în cauză. Cât despre veșmântul lăuntric, evlavia, în măsura în care el lipsește se dezvăluie goliciunea lăuntrică a omului. Acesta ajunge la înjosire și rușine, cade în felurite stricăciuni și ticăloșii și se lipsește de veșmântul pudorii, al fricii de Allah, al vegherii asupra propriei purtări, al acoperirii, al castității și al altora asemenea. De aceea, Cel Slăvit a spus:

﴿وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾

Însă veșmântul evlaviei este mai bun.
Coran, al-Aʿrāf 7:26 (fragment)

Aceasta deoarece buna lui stare aduce buna stare a celor exterioare, iar stricarea lui aduce stricarea acestora.

După ce le-a amintit această binefacere, Cel Slăvit a îndreptat încă o dată cuvântul către urmașii lui Adam:

﴿يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ لَا يَفۡتِنَنَّكُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ كَمَآ أَخۡرَجَ أَبَوَيۡكُم مِّنَ ٱلۡجَنَّةِ يَنزِعُ عَنۡهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوۡءَٰتِهِمَآۗ إِنَّهُۥ يَرَىٰكُمۡ هُوَ وَقَبِيلُهُۥ مِنۡ حَيۡثُ لَا تَرَوۡنَهُمۡۗ إِنَّا جَعَلۡنَا ٱلشَّيَٰطِينَ أَوۡلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤۡمِنُونَ﴾

O, fii ai lui Adam! Să nu vă ispitească Satan, așa cum i-a scos pe părinții voștri din Rai, dezbrăcându-i de veșmintele lor pentru a le arăta părțile intime. El vă vede, el și neamul său, de unde voi nu îi vedeți. Noi i-am făcut pe șeitani ocrotitori ai celor care nu cred.

Coran, al-Aʿrāf 7:27

Cel Slăvit i-a avertizat pe urmași ca Satan să nu le facă asemenea celor făcute părinților lor: să le înfrumusețeze păcatele, să-i îndemne la cele oprite și să-i facă să cadă în greșeală. El i-a înștiințat că acest dușman îi vede de unde ei nu îl văd. Mālik ibn Dīnār a spus:

„Un dușman care te vede, în timp ce tu nu îl vezi, este deosebit de greu de înfruntat, în afara celui pe care Allah îl ocrotește."

Dacă acest dușman, folosindu-și întreaga viclenie, preocupare și șoaptele neîncetate, a reușit să-i scoată pe cei doi părinți din Rai, cu atât mai ușor poate aduce o parte dintre aceste rele și șoapte asupra urmașilor. Aceasta este valabil mai ales în privința femeilor, din pricina marii lor slăbiciuni și a înțelegerii reduse a multora dintre ele.

Printr-un asemenea avertisment puternic, Allah Preaînaltul i-a prevenit pe fiii lui Adam să se păzească neîncetat de viclenia și de șoaptele lui. Cel Slăvit a încheiat versetul prin cuvintele:

﴿إِنَّا جَعَلْنَا ٱلشَّيَـٰطِينَ أَوْلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

Noi i-am făcut pe șeitani ocrotitori ai celor care nu cred.

Coran, al-Aʿrāf 7:27 (fragment)

Cât despre credincioși, Satan nu are putere asupra lor:

﴿إِنَّمَا سُلْطَـٰنُهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُۥ وَٱلَّذِينَ هُم بِهِۦ مُشْرِكُونَ﴾

Puterea lui este numai asupra celor care îl iau drept ocrotitor și asupra celor care, din pricina lui, Îi fac asociați lui Allah.

Coran, al-Naḥl 16:100

Așadar, Satan pătrunde în om în măsura în care credința acestuia slăbește.

Apoi Allah, Binecuvântat și Preaînalt, a îndreptat către fiii lui Adam, în acest context, încă un cuvânt legat de îmbrăcăminte. Cel Slăvit a spus:

﴿يَـٰبَنِىٓ ءَادَمَ خُذُوا۟ زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ وَلَا تُسْرِفُوٓا۟ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَ لِعِبَادِهِۦ وَٱلطَّيِّبَـٰتِ مِنَ ٱلرِّزْقِ ۚ قُلْ هِىَ لِلَّذِينَ

ءَامَنُوا۟ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾

O, fii ai lui Adam! Luați-vă podoaba la fiecare loc de rugăciune! Mâncați și beți, dar nu risipiți, căci El nu îi iubește pe cei risipitori. Spune: „Cine a oprit podoaba pe care Allah a dăruit-o robilor Săi și lucrurile bune ale hranei?" Spune: „Ele sunt pentru cei care cred în viața lumească și vor fi numai ale lor în Ziua Învierii." Astfel lămurim semnele pentru oamenii care știu.

Coran, al-Aʿrāf 7:31–32

Cel Slăvit a arătat că a dăruit robilor Săi podoaba feluritelor veșminte și lucrurile bune ale hranei și băuturii, de toate felurile. Regula de bază în toate acestea este îngăduința și caracterul lor permis, în afara celor oprite de Lege. Nimeni nu poate interzice ceva dintre ele fără o dovadă limpede din Lege. De aceea, Cel Slăvit a spus:

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ ٱلَّتِىٓ أَخْرَجَ لِعِبَادِهِۦ﴾

Spune: „Cine a oprit podoaba pe care Allah a dăruit-o robilor Săi?"

Coran, al-Aʿrāf 7:32 (fragment)

Cu alte cuvinte: cine îndrăznește să interzică ceea ce Allah i-a dăruit robului? Cine le îngustează oamenilor ceea ce Allah le-a lărgit? De aceea, regula de bază în obiceiurile legate de mâncare, băutură și îmbrăcăminte, precum și în mers, venire, vorbire și celelalte purtări obișnuite, este îngăduința. Nu sunt oprite decât cele interzise de Allah și de Trimisul Său, fie printr-un text limpede, fie pentru că intră sub incidența unui text general sau a unei analogii corecte. În afara acestora, toate obiceiurile sunt permise, după cum arată textul amintit și cuvintele Preaînaltului:

﴿هُوَ ٱلَّذِى خَلَقَ لَكُم مَّا فِى ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا﴾

El este Cel care a creat pentru voi tot ceea ce se află pe pământ.
Coran, al-Baqarah 2:29 (fragment)

La fel arată și alte texte.

Allah, Cel Slăvit și Preaînalt, le-a poruncit robilor Săi să poarte veșminte, fără să le impună un anumit fel. Acest lucru ține de obiceiurile oamenilor și de datinile lor. Legea a adus însă o serie de reguli și condiții care trebuie respectate în privința îmbrăcămintei, iar învățații le-au explicat pe larg în numeroase lucrări.

Printre acestea se numără interdicția ca musulmanul să poarte haine prin care îi imită pe necredincioși.
Interdicția de a-i imita este transmisă în chip autentic de la Profet ﷺ în numeroase hadithuri. Într-unul dintre ele, Profetul ﷺ a spus:

مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ

„Cel care imită un neam este dintre ei.”[1]

1 Relatat de Abū Dāwūd în al-Sunan (4031) și Aḥmad în al-Musnad (2/50), de la Ibn ʿUmar, Allah să fie mulțumit de amândoi. Al-Albānī, Allah să aibă milă de el, l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (6149).

ʿAbd Allāh ibn ʿAmr ibn al-ʿĀṣ, Allah să fie mulțumit de amândoi, a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a văzut asupra lui două veșminte vopsite cu șofrănel și a spus:

إِنَّ هَذِهِ مِنْ ثِيَابِ الْكُفَّارِ فَلَا تَلْبَسْهَا

„Acestea sunt dintre veșmintele necredincioșilor; nu le purta!”[2]

Acest text limpede arată că este interzisă imitarea necredincioșilor în îmbrăcăminte, înfățișare și aspect. Printre exemple se numără pantalonii strâmți care descriu părțile intime și le scot în evidență, hainele care poartă însemnele necredincioșilor, precum crucea și altele asemenea, cele care poartă imagini interzise ale ființelor însuflețite sau orice element al ținutei lor specifice.

Bărbaților le este, de asemenea, interzis să poarte mătase. Este transmis în chip autentic de la ʿUmar ibn al-Khaṭṭāb, Allah să fie mulțumit de el, că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ فَإِنَّهُ مَنْ لَبِسَهُ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ

„Nu purtați mătase! Cel care o poartă în această lume nu o va purta în Viața de Apoi.”[3]

Tot de la el este transmis că Profetul ﷺ a spus:

إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ مَنْ لَا خَلَاقَ لَهُ

„Mătasea este purtată numai de cel care nu are parte de bine în Viața de Apoi.”[4]

2 Relatat de Muslim (2077).
3 Relatat de al-Bukhārī (5834) și Muslim (2069).
4 Relatat de al-Bukhārī (5835) și Muslim (2069).

Profetul ﷺ le-a îngăduit însă să o poarte celor care sufereau de mâncărimi, după cum arată hadithul lui Anas, Allah să fie mulțumit de el.[5]

Este interzisă și lăsarea veșmintelor să atârne sub glezne. Ibn ʿUmar a relatat de la Profet ﷺ:

مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خُيَلَاءَ لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

„Pe cel care își târăște veșmântul din mândrie, Allah nu îl va privi în Ziua Învierii."[6]

În hadithul lui Abū Dharr este transmis că Profetul ﷺ a spus:

ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

„Sunt trei cărora Allah nu le va vorbi în Ziua Învierii, pe care nu îi va privi și nu îi va curăți, iar ei vor avea parte de o pedeapsă dureroasă."

Trimisul lui Allah ﷺ a repetat acestea de trei ori. Abū Dharr a spus: *„Au eșuat și au pierdut! Cine sunt ei, o, Trimis al lui Allah?"* El a răspuns:

الْمُسْبِلُ وَالْمَنَّانُ وَالْمُنْفِقُ سِلْعَتَهُ بِالْحَلِفِ الْكَاذِبِ

„Cel care își lasă veșmântul să atârne sub glezne, cel care le reproșează altora darurile sale și cel care își vinde marfa prin jurământ mincinos."[7]

5 Relatat de al-Bukhārī (5839) și Muslim (2076).
6 Relatat de al-Bukhārī (3665) și Muslim (2085).
7 Relatat de Muslim (106).

Este interzis și veșmântul purtat pentru a atrage atenția. Este vorba despre orice ținută prin care omul ajunge să se facă remarcat printre ceilalți, de pildă ieșind din obiceiul locuitorilor țării sale și al oamenilor din neamul său. El ar trebui să poarte ceea ce poartă aceștia, ca să nu fie arătat cu degetul. Dacă însă ținuta lor contravine Legii, nu îi este îngăduit să li se conformeze.

Cel mai îndrăgit veșmânt de către Trimisul lui Allah ﷺ era cămașa lungă, qamīș, după cum arată hadithul lui Umm Salamah.[8]

Qamīș-ul este un veșmânt cusut, cu două mâneci, nedeschis în față. Profetul ﷺ îl îndrăgea deoarece acoperă mai multe părți ale trupului decât o pânză înfășurată la brâu și una pusă pe umeri, costă mai puțin și este mai ușor pentru trup.

Profetul ﷺ îndrăgea culoarea albă în îmbrăcăminte. Ibn ʿAbbās a relatat că Trimisul lui Allah ﷺ a spus:

الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ وَكَفِّنُوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ

„Purtați dintre veșmintele voastre pe cele albe, căci ele sunt dintre cele mai bune veșminte ale voastre, și înveliți-i în ele pe morții voștri.”[9]

8 Relatat de Abū Dāwūd (4025) și al-Tirmidhī (1762). Al-Albānī, Allah să aibă milă de el, l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (4625).

9 Relatat de al-Tirmidhī (994). Al-Albānī, Allah să aibă milă de el, l-a declarat autentic în Ṣaḥīḥ al-Jāmiʿ (1236).

Nu este îngăduită culoarea roșie pură. În hadithul lui al-Barāʾ ibn ʿĀzib se spune:

نَهَانَا النَّبِيُّ ﷺ عَنِ الْمَيَاثِرِ الْحُمْرِ

„Profetul ﷺ ne-a interzis învelitorile roșii pentru șa."[10]

Însă, dacă veșmântul nu este de un roșu pur, ci cuprinde și o altă culoare, părerea corectă este că purtarea lui este îngăduită. În cele două culegeri autentice, al-Barāʾ, Allah să fie mulțumit de el, a spus:

كَانَ النَّبِيُّ ﷺ مَرْبُوعًا، وَقَدْ رَأَيْتُهُ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَحْسَنَ مِنْهُ

„Profetul ﷺ era de statură mijlocie. L-am văzut într-un veșmânt roșu și nu am văzut niciodată ceva mai frumos decât el."[11]

Acestea sunt doar câteva dintre marile rânduieli și îndrumările drepte cu care a venit Legea în privința îmbrăcămintei și a regulilor ei. Ele arată desăvârșirea și întregimea Legii. Numai prin acestea și prin celelalte asemenea lor este omul ferit de ispitirea lui Satan în privința îmbrăcămintei și a altor lucruri.

Femeia are, în mod deosebit, datoria să se păzească foarte mult de viclenia dușmanilor și de șoaptele lui Satan. Ei înaintează pas cu pas, îndrăznind să o lipsească pe femeie de veșmântul și pudoarea ei prin hainele nepotrivite cu care o inundă piețele musulmanilor, întinzându-i astfel o capcană și făcând-o să cadă în rău. Femeia musulmană să se teamă de Allah, să vegheze la poruncile Domnului ei atât în ascuns, cât și la vedere și să știe că acoperirea și îmbrăcămintea ei înseamnă pentru ea pudoare și

10 Relatat de al-Bukhārī (5838) și Muslim (2066).

11 Relatat de al-Bukhārī (3551) și Muslim (2337).

ocrotire: prin îngăduința lui Allah, o feresc de ispite și de atacurile răului. Discuția despre felurile de haine prin care se urmărește prinderea femeii în această capcană este foarte amplă. A ajuns deja greu pentru oamenii virtuții și ai binelui să găsească o îmbrăcăminte decentă pe care să o cumpere pentru femeile și fiicele lor.

Să ne temem, așadar, cu toții de Allah: negustori, tați, femei, băieți, fete și bărbați! Să ne temem de Allah Preaînaltul în privința îmbrăcămintei și să veghem la poruncile Celui Slăvit atât în ascuns, cât și la vedere, atât departe de ochii oamenilor, cât și înaintea lor.

O, Allah, Stăpân al măreției și al cinstirii! Îmbracă inimile noastre în veșmântul evlaviei și împodobește-ne cu frumusețea exterioară! Dăruiește-ne tuturor pudoare și demnitate! O, Stăpân al măreției și al cinstirii, ferește-ne de purtările, pornirile și bolile vrednice de osândă! Tu ești Cel care aude ruga.

AL-FITNAH FĪ AL-LIBĀS

BINEFACERE ȘI RESPONSABILITATE

Veșmântul exterior și veșmântul evlaviei.

Un îndemn la recunoștință, pudoare și respectarea rânduielilor îmbrăcămintei. Versetele și hadithurile explică darul veșmintelor, greșelile de care trebuie să ne ferim și grija pentru purtarea noastră.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro